

Vlny Impulzy Způsoby Echa

ViZE

Český Krumlov

Ventil Ideálů, Záměrů a Eventualit

Pravděpodobně příští **ViZE** vyjde se širším spektrem přispěvatelů.
Pravděpodobně příští **ViZE** bude vycházet jako samizdatový občasník nebo měsíčník.
Pravděpodobně **ViZE** bude mít stálou internetovou verzi.
Pravděpodobně...

Reklama je nejen způsob oslovení potenciálního zákazníka. Reklama velmi vypovídá o nás, o našich výrobcích, o vztahu k vlastní práci. Je to osobní ohodnocení vlastního zboží a jak moc nebo málo ceníme jeho kvalitu. Reklama také dost přesně ukazuje, jakého zákazníka chceme oslovit, koho chceme zaujmout, komu chceme své zboží nabídnout. Je to prostředník na cestě od nás k zákazníkovi a od zákazníka k nám. Reklama svým vzhledem, svým vkusem či nevkusem ovlivňuje místo, kde se nachází a to i v rámci celého města.

Reklama je naší chloubou - nebo **ostudou**.

„Poč neluvíte česky?“

Musí to být hotel?

A proč?

ulice Široká, č.77

Má-li někdo dojem, že je v centru málo hotelů, je to na polemiku.

A rozhodne-li se někdo budovat v centru další hotel, je to buď odvaha, nebo nesoudnost, nebo obojí. Lůžková kapacita ve městě je nepochybně dostačující. Určitě by stačilo se podívat na výkazy v hotelech a penzionech o obsazenosti a to jak v sezónních měsících, tak v celoročním průměru. S jistotou lze říci, že stoprocentní vytíženost hotelů a penzionů v Č. Krumlově je ze 365 nocí minimální.

Budiž, někdo chce další hotel v centru, ale proč z domu, který se k takovému účelu sotva hodí. Dům, který byl vybudován a vždy sloužil jako obytný, se má stát rozparcelovanými špeluňkami pro přespávání turistů, kteří se ve městě zdrží jeden, maximálně dva dny. Přestavba na hotel může starý dům zničit (a co jiného to je, když se charakter architektury obytného domu se samostatnými bytovými jednotkami přebuduje na nesmyslné větší či menší hotelové pokoje s veškerým sociálním zázemím). Je to jen otázkou času, ale konjunktura v turistickém průmyslu dříve či později poleví. Pak se bude jen velmi těžko obnovovat poničená živá struktura, která každý dům a v součtu celé město činí tím fungujícím organismem.

Poslední roky ukazují, že udržet ve městě turisty na více dní je téměř nemožné. Nárůst návštěvnosti je nepochybný, ovšem stejně tak nezpochybnitelné jsou klesající tržby. Paralela s rozevírajícími se nůžkami je na místě. Vyrovnat tuto disproporci bude těžké. A přesto právě tento rozpor ukazuje možnou cestu. Jestliže zde turisté ani po letech úsilí nezůstávají a zájezdové sprinty městem jsou často až směšné, pak je nutné to brát jako fakt a smířit se s tím. Další a další hotely plné lůžek nic neřeší. Bude nutné nabídnout turistům živé město se zbožím, za jehož skladbu a hlavně kvalitu rádi zaplatí. Vždyť pravdou je, že většina návštěvníků si kromě obrázků v kamerách už z města neodváží téměř nic. Nejen zaujmout, ale hlavně nezklamat návštěvníky, aby se o Českém Krumlovu zmínili doma svým známým. A rádi se sami do města vrátili. Rapidně totiž ubylo těch, kteří by přijeli podruhé a vícekrát.

Je těžké si přiznat, že město Český Krumlov je ne co do věhlasu, ale rozměrem relativně malé a nabídka programu vystačí na maximálně dva dny pobytu. A co pak?

AMBER AMBER jantar

Jantarová stezka Krumlovem je sice neznačená, ovšem zabloudit se na ní nedá. Kam se hnete, všude na něj narazíte. Ten krásný, zlatavý, lesklý, CIZÍ jantar.

Turista musí bezděky nabít iluzorního dojmu, že břehy Baltu jsou za humny Krumlova (neboť tam se ona fosilní pryskyřice nejen s tělíčky miliony let mrtvého hmyzu těží). A téměř bájná jantarová komnata snad leží ukryta kdesi v podzemí města. Je to samozřejmě nesmysl jako každá iluze.

Jantar a matrjožka budou na světě minimálně tak dlouho jako město Krumlov, jen jejich těsné soužití s městem je pofidérní. Klonující se panenka ruku v ruce s jantarem má možnost se městu vyhnout. Ovšem jestli se město dokáže vyhnout jantaru a panence už nezáleží na nich.

Počet obchodů s jantarem a šperky v průměru vysoce převyšuje jakékoliv jiné zboží. Další a další prostory i v majetku města, resp. odpovědného správce městského majetku, jsou pronajímány ve prospěch jantarové loby na úkor vkusnějšího nebo potřebnějšího zboží. Peníze jsou nezbytné, leč všudypřítomné, vkus je mnohem vzácnější. Za méně peněz pronajmout ve prospěch jiného sortimentu, nebo chtít peníze za každou cenu. Chybí odvaha i prozíravost k řešení, které neplní bleskovým a maximálním efektem kasu. Vytváření obrazu města sebou nese kromě jiného také zodpovědnost k časům budoucím, které se utvářejí přítomností. Město jako komerční prostor nebo město k žití? Ideální by byl kompromis. Ale ten se těžko hledá ve žluté pryskyřici.

Á propos, už máte doma jantar?

Dost dobrá zpráva

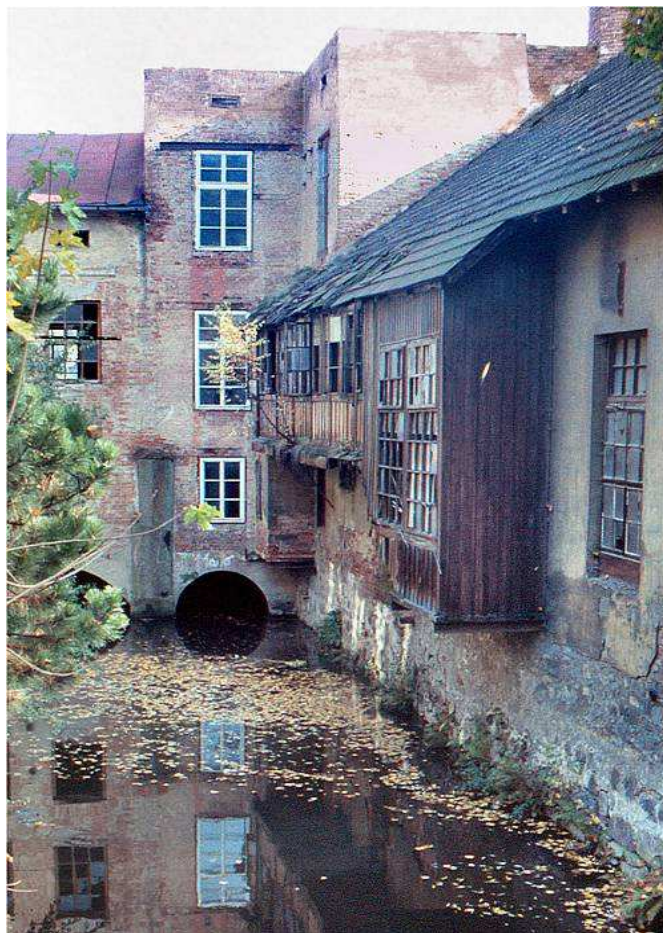
- ☺ V Linecké ulici je večerka. Předešlé pokusy v centru selhaly. Že by konečně...?
- ☺ Ohňové večerní představení divadla Kvelb ČB na náměstí v rámci festivalu Miraculum. Kdo neviděl, může litovat.
- ☺ Proběhly podzimní slavnosti svatováclavské. A dlužno dodat, že akce to byla *par excellence!*

- ☺ Psí keramická smečka všemožných ras hlídala v červenci galerii DOXA na zámku. Tak dobrých a vtipných výstav málo bývá.

A další dost dobré, ale zde nejmenované, ať prominou... I příště budeme chválit.

1993   Síla času nebo jen čtrnáct let nezájmu?   2007

A na závěr skorobajka **O Krumlofce**

Narodila se v divokém kraji u klikaticí se řeky dívka jménem Krumlofka. U kolébky víly jí do vínku daly kromě svůdné krásy i něco ze štěstí, něco ze smůly, něco z utrpení. Rostla k radosti rodičů, nejmocnějších pánů v celém kraji, do krásy nevídané. Kdekdo to dítě štěstěny vidět chtěl. Sjížděli se obdivovatelé upřímní, závistivci proradní, šarlatáni i budoucí nápadníci. Mnoho jich bylo, co vidět ji chtělo. Romantici jí platonicky milovali, upřímní jí růže nosili. A čas se nezastavil. Dospěla Krumlofka v dívku tak krásnou a vnadnou, že široko daleko nebylo jí rovné. Začali obdivovatelé tu náušnice, tu náhrdelníky, tu krásné šaty i střevíce k nohám jí skládat. A za dary někteří také něco chtěli. Napřed úsměvy, nevinné procházky, dotyky i přísliby. Ti vytrvalejší ji rádi do společnosti doprovázeli a před nástrahami chránili. Soutěžili, kdo častěji, kdo déle. Inu, malí pasáči.

Z Krumlofky stala se žena, která jak jinak, ozdobou všude i každému byla. Ženy jí záviděly, muži obdivovali, ti troufalejší ji chtěli a nejodvážnější ji měli. Dary už nebyly z lásky, staly se obchodem a každý, kdo na to měl, sáhnout si chtěl. Střídali se nápadníci, střídali se ochránci. Inu, z malých pasáčků vyrostli velcí pasáci.

Krása Krumlofky zvolna uvadala. Kdekdo kolem z ní prospěch měl. Těch co na ni šaty šili, šperky vyráběli, účesy upravovali bylo nespočet. Někteří v její blízkosti zůstávali, více bylo těch, co zbohatli a odcházeli. Čas nikdo nezastavil.

A Krumlofka? Viděl jsem ji, v očích má ještě jiskru, ale belhá se o žebrácké holi. Nevěříte? Jsem zvědav, jak dlouho věřit nebudete...